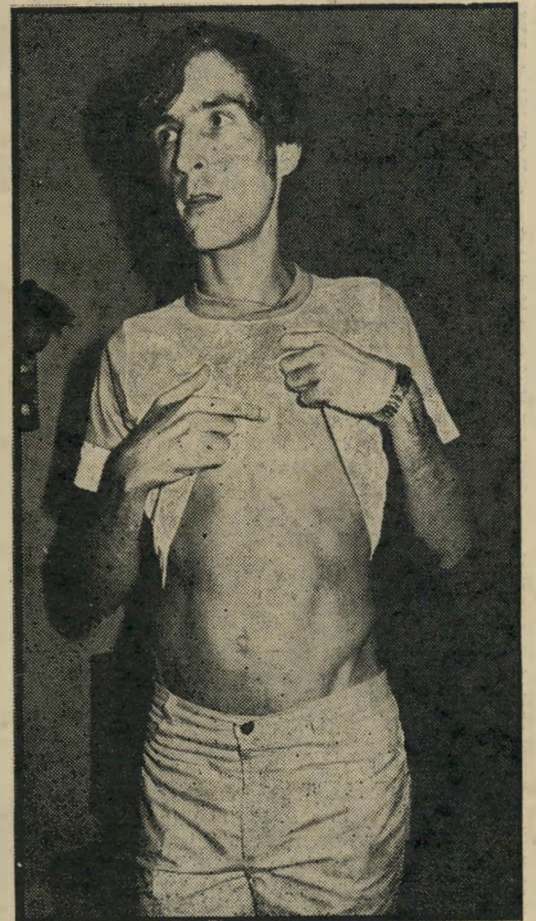


**שמואל קריב, שנדון לשבע
שנות מאסר על אונס
פרוצה, ניצל את חוכמתו
מהכלא כדי לנסות להוכיח
את חפותו ומספר על ההוי**

סודות מן הכלא

ה אם הפשע בישראל הוא דרך ללא מוצא ז' בי מילים אלה סיים שמואל קריב את יומנו האישי, וידויו של עבריין, שפורסם במלואו בעולם הזה (2136-2139).

ביומן זה גולל קריב בגילוי לב מדהים את ילדותו, סיפור התייתמותו מאמו שחלתה בסרטן, רצח דודתו, מנהלת בית-הספר ביפו, שביצע עם חברי-ילדות בשנת 1968. בעיקבות רצח זה ריצה חמש מתוך שמונה שנות מאסר בכלא תל-מונד. קריב תיאר בפרוטרוט את הנעשה בתוך המוסד, שאליו שולחת מדינת-ישראל את נעריה שסטו מדר'הישר. בתיאורו כלל אלימות חסרת-מעצורים, אונס ומעשי-סדום מוזעזעים, צפיפות ופחד.



היא נשכה אותי בבטן. נאבקנו והיא אמרה שעכשיו, כשהזרע שלי בתוכה, היא תלך למיטרה ותלונן על אונס, מספר קריב.

מתנהגים כמו חיות... כשצועקים אוכל, רצים כמו פרזות...



אחרי-כך הוא מתאר נסיונות לשיפור המצב בכלא, נסיונות שבהם נטלו חלק עובדים סוציאליים, מדריכי גדנ"ע ומדריכי-נוער, שפקדו את המקום וטיפלו בנערים כשהם נלחמים לגייס חלק מהם לצה"ל.

במידה מסוימת נראה כי נסיון השיקום של קריב עצמו הצליח. כאשר שוחרר מהכלא התגייס לצה"ל. אחרי השחרור עבד כמדריך חבורות-רחוב בעיריית-חולון, אך סולק משנודע על עברו. הוא המשיך לשמור על קשר עם חבורת-הרחוב שלו, אך בנסיונו לשקם את אחת הנערות, שירדה לזנות, נפל שמואל עצמו, לדבריו, קורבן לפרוצה, שהאשימה אותו באונס ובשוד.

שמואל הואשם בשני תיקים נוספים של אונס פרוץ צות. השופטים גזרו עליו 15 שנות מאסר. פרקליטו, עזי רזיהדין מאיר זיו, נלחם כארי למען לקוחו.

שנה אחרי הרשעתו בבית-המישפט המחוזי מחקו שופי טי בית-המישפט העליון, חיים כהן, משה עציוני ומאיר שמגר, את רוב סעיפי-האשמה נגד קריב, והפחיתו שמור נה שנות מאסר מעונשו. הוא הורשע באונס הפרוצה אדלה מיסעלי, בדירתו.

היום, שנתיים אחרי המיקרה, זוכר קריב את המאורע, שבגללו הוא מרצה שבע שנות מאסר, כאילו אירע רק אתמול.

מספר קריב:

בינואר 1977 יצאתי למילואים. באחת התופשות תלכתי לבקר את בחורי חבורת-הרחוב שלי בחולון. שם נחתה עלי בשורה קשה. סיפרו לי כי אחת הנערות ירדה (המשך בעמוד 68)

גדי שקר הוא המיפלט והאחרון של קריב. בעזרתו הוא מתכוון להוכיח את חפותו. בתמונה הוא נראה לפני הבדיקה בגלוי חשקר.